

Sygn. akt III Ca 584/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

SO Anna Hajda

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu 14 lipca 2016r. w Gliwicach na rozprawie sprawy

z powództwa B. R.

przeciwko M. I., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego M. I.

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 3481/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;**

3. **zasądza od pozwanego na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek

UZASADNIENIE

Powódka domagała się od pozwanego M. I. 11.000 zł z ustawowymi odsetkami od wniesienia pozwu tytułem zadośćuczynienia, 2.814 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy osób trzecich, 231,12 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych, 899 zł tytułem odszkodowania za utracone korzyści oraz kosztów procesu z kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie wskazała, że 21 lutego 2012r., około godziny 19:00, poślizgnęła się na oblodzonej nawierzchni, na terenie parkingu sklepu (...) w R.. Wskutek upadku powódka doznała złamania kostki bocznej lewego podudzia i tylnej krawędzi piszczeli lewej. Zastosowano leczenie operacyjne przez otwarte nastawienie złamania ze stabilizacją wewnętrzną śrubą ciągnącą i płytką rynnową oraz dwoma śrubami kaniulowanymi z podkładkami. Następnie kończynę unieruchomiono opatrunkiem gipsowym. Powódka wskazała, że na terenie parkingu zalegało błoto pośniegowe. Występowały zamarzające kałuże. Powierzchnia parkingu nie została posypana solą lub piaskiem. Podniosła, że za zimowe utrzymanie parkingu odpowiada pozwany prowadzący firmę handlowo – usługową (...)

w R., który swoje obowiązki w tym zakresie wykonywał na podstawie umowy z 10 października 2011r. zawartej z (...) Sp. z o.o. W związku z powyższym wypadek został zgłoszony ubezpieczycielowi pozwanego – (...) S.A. w W.. Decyzją z 12 marca 2013r. ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powódce 3.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Ostatecznie w postępowaniu likwidacyjnym powódce zostało przyznane 4.697,67 zł. Zaproponowano ugodę, jednak jej warunki nie były dla powódki satysfakcjonujące. Pismem z 1 sierpnia 2013r. ubezpieczyciel pozwanego, mimo uprzednich wypłat, zakwestionował swoją odpowiedzialność i odmówił dalszych dopłat do przyznanych uprzednio kwot. W tym stanie powódka skierowała swoje roszczenie bezpośrednio do pozwanego, lecz otrzymała odpowiedź odmowną.

Powódka podniosła, że przyznane jej od ubezpieczyciela pozwanego świadczenie jest nieadekwatne i niewspółmierne do doznanej przez nią krzywdy. Podała, że po zabiegu operacyjnym musiała podjąć rehabilitację w poradni urazowo – ortopedycznej, która trwała od 28 marca do 14 sierpnia 2012r. W jej wyniku uzyskano lekką poprawę stanu wyjściowego. W dniu 8 października 2012r. powódkę skierowano do szpitala w celu usunięcia śrub zespalających. W związku z doznany urazem bezpośrednio po zdarzeniu wymagała pomocy osób trzecich w wymiarze około 5 godzin dziennie przez 28 dni. Koszt tej pomocy wyceniła na 1.680 zł. Po podjęciu rehabilitacji i uzyskaniu lekkiej poprawy stanu zdrowia pomoc osób trzecich była jej niezbędna w wymiarze 3 godzin dziennie przez 41 dni (1.476 zł). Wskazała, że w związku ze zdarzeniem poniosła koszty na dojazdy do placówek medycznych oraz zmniejszeniu uległo otrzymywane przez nią wynagrodzenie za pracę.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Domagał się wezwania do udziału spółki (...) Sp. z o.o. w C. oraz (...) S.A. w W.. Przyznał, że wykonywał prace porządkowe w okresie, gdy doszło do zdarzenia, na zlecenie (...) sp. z o.o. w C., której wykonywanie czynności w zakresie utrzymania parkingu w należyтым stanie powierzył (...) sp. z o.o. sp. k. we W.. Wskazał jednak, że w dniu zdarzenia wykonał prace w sposób właściwy, a odebrane zostały przez zleceniodawcę bez żadnych zastrzeżeń. Podał, że firma (...) wskazała jako podmiot odpowiedzialny za utrzymanie czystości spółkę (...) sp. z o.o. w C.. Podniósł, że fakt wykonywania prac porządkowych w dniu zdarzenia nie czyni go odpowiedzialnym za jego skutki. Wskazał, że nie zachodzi po jego stronie legitymacja procesowa do udziału w niniejszym postępowaniu w charakterze strony. Podniósł, że powódka nie udowodniła roszczenia zgodnie z treścią art. 6 kc, a dochodzona przez nią kwota jest wygórowana.

Postanowieniem z 10 czerwca 2014r. wezwano do udziału w sprawie w charakterze pozwanych (...) S.A. w W. oraz (...) sp. z o.o. w C..

Pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podniosła, że powódka nie wykazała żadnym dokumentem, iż do powstania szkody doszło z powodów obciążających pozwanego oraz jego ubezpieczyciela. Wskazała, że wypadek, któremu uległa powódka nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym z zawinionym działaniem lub zaniechaniem pozwanego M. I., który należycie wykonywał swoje obowiązki związane z odśnieżaniem parkingu. Z ostrożności procesowej ubezpieczyciel podniósł, że powódka nie wykazała wysokości żądania w zakresie zadośćuczynienia. Podkreślała, że zadośćuczynienie nie może stanowić dla poszkodowanego źródła wzbogacenia, a określając jego wysokość należy uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Odnosząc się do roszczeń odszkodowawczych pozwana zarzuciła brak ich wykazania oraz niepozostawanie w związku przyczynowym z wypadkiem.

Pozwana (...) sp. z o.o. w C. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazała, że łączyła ją umowa ramowa z (...) sp. z o.o. sp. k. we W. począwszy od 1 października 2011r. do 31 października 2012r. Następnie pozwana podała, że 10 października 2011r. podpisała z pozwanym M. I. umowę, na mocy której zobowiązał się on wykonywać w pełni usługi w zakresie i na zasadach przewidzianych w umowie. Do jego obowiązków należało usuwanie takich zjawisk jak gołoledź, szron, lodowica od 1 do 2 godzin od wystąpienia zjawiska. Czynności te pozwany M. I. powinien wykonywać bez wezwania, a co za tym idzie winien monitorować obiekt. Wskazała, że pozwany też zobowiązał się pokryć z własnych środków

finansowych różnicę między kwotą szkody w pełnej wysokości, a kwotą wypłaconą z tytułu polisy (pkt 5 umowy ubezpieczenia). W oparciu o powyższe pozwana spółka wywodziła, że ponieważ powierzyła obowiązki dbałości o prawidłowy stan parkingu firmie zewnętrznej, profesjonalnie zajmującej się między innymi zimowym utrzymaniem nawierzchni, to brak po jej stronie legitymacji procesowej do udziału w postępowaniu. Pozwana zarzuciła, że powódka zgłosiła roszczenie kilka miesięcy po zdarzeniu, co uniemożliwiło ustalenie warunków panujących w miejscu wypadku.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy zasądził od pozwanych M. I. i (...) S.A. w W. na rzecz powódki kwotę 12.111,17 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 11.000 zł od dnia 17 grudnia 2013r., z tym zastrzeżeniem, że dokonanie zapłaty przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości dokonanej wpłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił, a nadto zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 1.944 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nie obciążył powódki kosztami postępowania. Ponadto Sąd nakazał pobrać solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej 606 zł tytułem części opłaty od pozwu oraz 777,85 zł tytułem wynagrodzenia biegłego.

Rozstrzygnięcie zapadło przy ustaleniu, że 21 lutego 2012r., około godziny 19:00, powódka poślizgnęła się na parkingu pod sklepem (...) w R.. Parking pod sklepem był odśnieżony, jednak śnieg nie został wywieziony tylko zalegał przy drodze między sklepem a ulicą (...) tworząc duże zaspę. W trakcie dnia topił się, a powstająca woda spływała w stronę marketu. Wieczorem zamrzł tworząc powłokę lodową, na której powódka straciła równowagę. Ponieważ poszkodowana nie była w stanie stanąć na nodze została przewieziona do szpitala, gdzie zdiagnozowano u niej spiralne złamanie kości podudzia i kości strzałkowej. Po przeprowadzeniu operacji zespolenia kości powódce założono opatrunek gipsowy. W szpitalu przebywała 8 dni. Przez tydzień po powrocie do domu leżała w łóżku. Po trzech tygodniach ściągnięto jej szwy, lecz wobec braku zrostu kości ponownie na trzy tygodnie gips założono. Po zdjęciu opatrunku gipsowego na tydzień założono szynę. Po jej zdjęciu przez około 3 tygodnie powódka nie mogła stawać na stopie. W tym czasie korzystała z rehabilitacji, częściowo finansowanej z NFZ, a częściowo prywatnie. Wykupiła około 30-40 zabiegów. Przez długi czas po wypadku poszkodowana zażywała tabletki przeciwbólowe.

Po powrocie do domu zdana była na pomoc osób trzecich przy wykonywaniu zwykłych czynności życia codziennego. Pomoc przy myciu trwała około 9 tygodni i była dla niej kłopotliwa.

Obecnie powódka odczuwa dolegliwości przy zmianie pogody. Śruba założona z boku, poziomo wystaje. Poszkodowana nie może usiąść po turecku czy przykucnąć, bo blokuje się staw. Ma problemy z wchodzeniem po schodach. Powódka nie może jeździć na rowerze i nartach, chodzić na obcasach. Pozostały jej blizny po obu stronach kostki.

W oparciu o treść opinii biegłego Sąd ustalił, że u powódki występuje obecnie stan po urazie lewego stawu skokowego ze złamaniem kości bocznej oraz kostki tylnej wymagającym leczenia operacyjnego – wygojony z przewlekłym zespołem bólowym oraz deficytem funkcji niewielkiego stopnia, rozwojem pourazowych zmian zwyrodnieniowych – faza początkowa. Doznany w związku ze zdarzeniem uszczerbek na zdrowiu wyniósł 7%. Stan zdrowia powódki jest obecnie stabilny, jednak nie można wykluczyć rozwoju negatywnych skutków w przyszłości w postaci np. przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych, a co za tym idzie nasilenia dolegliwości bólowych. Dysfunkcja statyczna – dynamiczna stawu skokowego lewego jest niewielka. Ponieważ jednak dolegliwości nasilają się podczas wysiłku stanowi przeszkodę dla uprawiania sportów wymagających długotrwałego stania czy chodzenia, zwłaszcza po nierównych powierzchniach. W najbliższym czasie powódkę czeka usunięcie materiału zespalającego. Koszt takiego zabiegu to 2.000 zł.

Z powodu śrub u powódki utrzymywał się wysoki poziom OB, przez co miała problemy z powrotem do pracy. W trakcie chorobowego otrzymywała 80% wynagrodzenia. Dochodzona kwota 899 zł to średnia wyciągnięta z pełnego wynagrodzenia poszkodowanej za 3 miesiące. Po powrocie do pracy powódka wróciła na poprzednio zajmowane stanowisko.

Sąd ustalił również, że poszkodowana korzystała z licznych zabiegów rehabilitacyjnych. Za 10 zabiegów/ćwiczeń wydała około 100 – 200 zł. Rehabilitacja szła opornie z uwagi na umiejscowienie blach spajających złamanie, które blokowały staw. Koszty dojazdu na rehabilitację od maja 2012r. do końca lipca 2012r. wyniosły 231,12 zł.

Pozwany (...) S.A. w W. wypłacił powódce 3.500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 600 zł odszkodowania tytułem pokrycia kosztów dojazdu do lekarza i na rehabilitację.

Odśnieżanie parkingu marketu K. w okresie zimowym na mocy umowy ramowej nr UR-S/36/Tereny-Z./ (...) z 1 października 2011r. zostało powierzone pozwanej (...) sp. z o.o. w C.. Kontrolą nad sprzątaniami parkingu zajmowała się pozwana spółka. W przypadku wystąpienia niewielkich opadów śnieg usuwano i wysypywano na tereny zielone niedaleko parkingu. Większe ilości wywożono, jednak odbywało się to bardzo rzadko. Zgodnie z postanowieniami umowy parking miał być odśnieżony na godzinę 7:00 rano. W razie opadów w trakcie dnia wzywano pracowników telefonicznie by usunęli nadmiar śniegu. Protokół odbioru prac podpisywał dyrektor sklepu, kierownik sklepu dyżurujący lub pracownik techniczny. Protokół dotyczył stanu na godzinę otwarcia. Za każdym razem gdy było ślisko powierzchnię parkingu posypywano, a gdy było ponad 10°C i nie padał deszcz, nie monitorowano stanu prac porządkowych.

Na podstawie umowy ramowej zawartej 10 października 2011r. nr (...) (...) wykonawstwo umowy podpisanej z K. pozwana (...) sp. z o.o. w C. powierzyła pozwanemu M. I.. Zgodnie z postanowieniami tej umowy pozwany zobowiązał się usuwać/przesuwać/przymować śnieg z terenu utwardzonego (np. parkingu). Usługa miała być wykonywana każdorazowo w przypadku wystąpienia niekorzystnych warunków atmosferycznych i miała polegać między innymi na likwidacji śliskości zimowej przez zastosowanie odpowiednich środków w ilości i jakości dostosowanej do panujących warunków oraz nawierzchni. Zjawiska takie jak: gołoledź, szron i lodowica miały być usuwane do dwóch godzin od chwili ich wystąpienia.

Nadzorowaniem pracy pozwanego M. I. zajmowała się pracownica pozwanej (...)w C.. Przekazywano mu również wszelkie dodatkowe zlecenia ze strony K.. Firma pozwanego miała być obecna na obiekcie tak często, jak to było konieczne. Pozwany M. I. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej (...) S.A. w W..

W ramach usług podstawowych śnieg był przymowany w miejscach wyznaczonych do tego przez K.. Jego wywóz odbywał się wyłącznie na zlecenie w drodze usługi dodatkowej. W okresie, w którym doszło do zdarzenia taka usługa nie była wykonywana.

Przyjmując powyższe ustalenia za podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy uznał, że odpowiedzialność za skutki wypadku z 21 lutego 2012r. ponosi podwykonawca, czyli pozwany M. I., a tym samym również ubezpieczający go zakład ubezpieczeń. Sąd podkreślał, że zgodnie z postanowieniami umowy pozwany miał obowiązek reagowania za każdym razem, gdy wystąpiły niekorzystne warunki atmosferyczne, a nadto przymując śnieg w granicach parkingu winien zdawać sobie sprawę, że w skutek działania słońca może on topnieć by wieczorem przy niższej temperaturze zamarzać. W ocenie Sądu pozwany nie zachował należytej staranności w wykonaniu powierzonych mu obowiązków.

Ustalając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia Sąd oparł się na dyspozycji art. 445 § 1 kc i po uwzględnieniu czasu trwania rozstroju zdrowia u poszkodowanej, rozmiaru doznanych obrażeń ustalonych w oparciu o opinię biegłego sądowego, znacznego cierpienia fizycznego i psychicznego związanego z doznany urazem oraz konsekwencji w postaci trwałego uszczerbku na zdrowiu doszedł do przekonania, że jej roszczenie jest w całości uzasadnione. Za uzasadnione uznał żądanie zwrotu kosztów poniesionych w związku z dojazdami do placówek medycznych oraz nieobecnością w pracy. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał tu art. 444 § 1 kc. Jednocześnie za niewykazane Sąd uznał roszczenie dotyczące zwrotu kosztów pomocy osób trzecich, a to w związku z oświadczeniem powódki, która wskazała, że rodzina udzielała tej pomocy bezinteresownie. O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 kc.

Wskazując na treść art. 429 kc Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo wobec (...) sp. z o.o. w C., podkreślając że spółka zleciła wszelkie obowiązki związane z odśnieżaniem pozwanemu M. I..

Koszty procesu stosunkowo rozdzielono na mocy art. 100 kpc.

Apelację od wyroku wywiódł pozwany M. I. zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności art. 233 kpc przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego oceny z pominięciem istotnej części tego materiału, to jest zeznań P. M., M. S. oraz M. I., z których wynikało, że w dniu zdarzenia pozwany wywiązał się ze swoich obowiązków wynikających z zawartej umowy. Nadto pozwany zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że to market K. miał zlecać usługi dodatkowe, w tym wywóz śniegu, w sytuacji gdy obowiązek ten zgodnie z umową spoczywał na (...) sp. z o.o. w C.. Naruszenia art. 233 kpc pozwany upatrywał również w niezasadnym uznaniu, że dopuścił się niedbalstwa przy wykonywaniu usług objętych umową ramową z 10 października 2011r. Nadto zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 429 kc przez jego błędną wykładnię, iż wobec powierzenia przez (...) sp. z o.o. w C. usług sprzątnięcia terenu marketu profesjonalnemu podmiotowi świadczącemu usługi sprzątnięcia spółka została zwolniona od odpowiedzialności za skutki wypadku powódki, w sytuacji gdy obowiązek zlecenia wywozu spryzmowanego śniegu leżał po jej stronie jako usługa leżąca w zakresie zadań dodatkowych, a umowa nie przewidywała w trakcie otwarcia marketu oczyszczania miejsc parkingowych. Pozwany zarzucił również naruszenie art. 415 kc i art. 355 kc przez przyjęcie, że pozwanemu można postawić zarzut niedochowania należytej staranności i niedbalstwa w utrzymaniu stanu parkingu, na którym doszło do upadku powódki oraz oparcie odpowiedzialności pozwanego na zasadzie winy, mimo iż dołożył wszelkiej staranności celem wykonania obowiązków nałożonych umową ramową, w tym w zakresie usuwania skutków zimy w ciągu dnia, co spowodowało brak możliwości przypisania mu winy za wypadek powódki. W oparciu o tak podniesione zarzuty domagał się oddalenia powództwa wobec pozwanego M. I. wobec niewykazania po jego stronie przesłanek zawinionej odpowiedzialności deliktowej oraz zasądzenia od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania sądowego.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia są prawidłowe i w pełni znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dowodach. Zostały one, wbrew zarzutom pozwanej, poddane wnikliwej ocenie, zgodnej z wpływającymi z treści art. 233 kpc dyrektywami. Z tych to przyczyn Sąd Okręgowy podzielił je i przyjął za własne. W sposób prawidłowy przytoczono i zastosowano również przepisy prawa.

Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymogami prawa procesowego, doświadczeniem życiowym oraz regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonując wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 14 sierpnia 2012r. III AUa 620/12). Stawiając zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc należy wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Z tych względów za niewystarczające należy uznać przekonanie strony o innej niż przyjęta przez Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i o ich odmiennej ocenie niż ocena dokonana przez Sąd (Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyrokach: z 1 marca 2012r. I ACa 111/12; z 3 lutego 2012r., I ACa 1407/11). Jeżeli zatem Sąd, ze zgromadzonego materiału dowodowego, wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, chociażby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 8 lutego 2012r.; I ACa 1404/11).

Ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądenia w części obejmującej ustalenie faktów. Obejmuje ona rozstrzygnięcie o przeciwstawnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się ze świadkami, dokumentami

i innymi środkami dowodowymi. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Jeżeli więc z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 kpc). Musi się ona zatem ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Zarzut pominięcia przez Sąd I instancji kwestii podnoszonych podczas przesłuchania świadków P. M. i M. S. jest niczym niepoparty. Należy podkreślić, że zdaniem P. M., będącego podwykonawcą zatrudnionym przez pozwanego, pozwany prawidłowo wywiązywał się ze swoich obowiązków, lecz świadek nie posiadał informacji, na które wskazywał w uzasadnieniu apelujący, a wbrew twierdzeniom skarżącego zeznał, że nie było sytuacji, kiedy K. powinien był zlecić wywóz śniegu, a tego nie robił (k. 339). Podał również, że na terenie parkingu nie można było zostawić śniegu na krawężnikach. Kwestie te nie mają wpływu na rozstrzygnięcie bo powódka poślizgnęła się na oblodzonej powierzchni parkingu, a likwidacja oblodzenia była w zakresie obowiązków pozwanego M. I..

W okolicznościach sprawy nie budzi wątpliwości, że powódka poślizgnęła się na oblodzonym fragmencie parkingu. Zgodnie z postanowieniami umowy ramowej zawartej 10 października 2011r. nr (...) (...) między (...) sp. z o.o. w C. a pozwanym M. I. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowo – Produkcyjna (...), pozwany zobowiązany był do likwidacji śliskości zimowej przez zastosowanie odpowiednich środków w ilości i jakości dostosowanej do panujących warunków atmosferycznych oraz rodzaju nawierzchni. Efektem wykonywanej usługi miało być uzyskanie i utrzymanie „czarnej” nawierzchni na obszarze terenu utwardzonego. Zleceniodawca dopuszczał jedynie występowanie cienkich warstw zajeżdżonego śniegu na miejscach parkingowych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika jednoznacznie, że uszkodzona upadła na zamrożonej powierzchni parkingu. Nie ulega wątpliwości, że w świetle postanowień wskazanej umowy ramowej łączącej pozwanych tego typu oblodzenie nie było dopuszczalne i winno zostać przez pozwanego M. I. należycie zabezpieczone przy zastosowaniu odpowiednich środków. W świetle powyższych rozważań nie sposób podzielić stanowiska pozwanego, który w apelacji wskazywał, że właściwie realizował obowiązki wynikające z zawartej z pozwaną (...) sp. z o.o. umowy ramowej nr (...) (...). Parking był bowiem częściowo zlodowaciały i nie było istotne, jaka była tego przyczyna.

Odnosząc się do drugiego z podniesionych zarzutów wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 429 kc kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Z treści wypisu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (k. 222) wynika jednoznacznie, że pozwany zajmuje się usuwaniem śniegu i lodu, włącznie z usuwaniem śniegu i lodu z dachów budynków. Działalność ta oznaczona kodem 81.29.Z (rozporządzenie Rady Ministrów z 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (Dz. U. z 2007 Nr 252, poz. 1885 zał.)) została wyraźnie wskazana wśród działalności, jakimi trudni się pozwany. Tym samym nie sposób uznać, że pozwana (...) sp. z o.o. w C. ponosi winę w wyborze pozwanego jako podmiotu wykonującego postanowienia umowy ramowej nr (...)Z./ (...) z 1 października 2011r. Powierzyła bowiem jej wykonanie podmiotowi fachowemu, który w zakresie swojej działalności zawodowo trudni się wykonywaniem usług polegających na usuwaniu śniegu i lodu.

Podzielając zatem motywy, leżące u podstaw zaskarżonego orzeczenia, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezajdującą usprawiedliwionych podstaw prawnych (art. 385 kpc). O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 kpc i § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r. nr 163 poz.1349 z późn. zm.).

SSO Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Arkadia Wyraz-Wieczorek